

Strategier for bunden af den økonomiske pyramide: Indien som en kilde til fornyelse

(C.K. Prahalad (2002): Strategies for the Bottom of the Economic Pyramid: India as a Source of Innovation, Reflections, Vol. 3 No. 4: s. 6-17)

Kan hårde strategier dagdrømme? Tilsyneladende!

C.K. Prahalad tilhører den hastigt voksende gruppe af forskere med en baggrund fra den 3. Verden, der er blevet toneangivende i vestlig ledelsesforskning. Han er en af de tunge bidragydere indenfor udvikling af strategisk tænkning i den sidste del af det 20. århundrede. Bl.a. gennem indtroduktionen af begrebet "kernekompetence".

Nu har han skrevet en artikel, der radikalt blander sig i debatten om udviklingen af økonomierne i den 3. Verden i globaliseringens tidsalder. Hvordan undgår man, at globaliseringen gør udviklingslandene og Verdens miljø til taberne? I sig selv er det bemærkelsesværdigt, at Prahalad kaster sin prestige ind bag dette projekt, men hvad siger han? Har han et bidrag, der giver større håb om en balanceret og bæredygtig international økonomisk udvikling?

Hans påstand er, at man kan vende den 800 mio. store fattige befolkning i Indien (her ses bort fra ca. 60 mio. velhavende og middelklasse) fra at være en kæmpe klods om benet for landets udvikling til at være et enormt aktiv! Ikke overraskende sker hans indgang til problemstillingen fra mikro-perspektivet: strategiarbejdet i den enkelte virksomhed - dét han for alvor ved noget om.

For det første er der brug for en mental omstilling – et andet perspektiv på nogle velkendte størrelser:

FRA	TIL
Fattigdom som problem	Fattigdom som en mulighed for at forny et marked på 4,5 mia. mennesker
Fattige som samfundets ansvar	Fattige som et aktivt marked af forbrugere
Gamle teknologier	Kreativ kombination af de mest avancerede teknologier med lokalt tilsnit
Følg Vesten	Spring over vestlige udviklingstrin og forny
Fokus på ressourcer og begrænsninger	Fokus på kreativitet og iværksætteri
Begrænset kapital	Begrænsninger i information og adgang
Effektivitet i en kendt sammenhæng	Fornyelse af en ny model

For det andet stiller markedsvilkårene i en stort og ekstremt folkerigt udviklingsland som Indien en række særlige krav til indsats, der overholdende de grønne perspektiver ovenfor:

Ved hjælp af en række eksempler illustrerer Prahalad, hvorledes disse principper er blevet anvendt i praksis først i Indien og siden i nogle tilfælde overført til andre udviklingslande: vaskemidler til brug i flodvand, kreditkort til fattige, massedistribution af måltider, beskyttelse af drikkevand m.v.

Radikalt anderledes tænkning i henhold til kriterierne i de 4 bokse kan altså føre til løsninger, hvor fattigdom, store afstande, tropisk klima og et lavt uddannelsesniveau ikke længere er hindringer for økonomisk udvikling – måske tværtimod.

Det virker næsten for godt til at være sandt. Derfor har redaktørerne af tidsskriftet da også kontaktet nogle forretningsfolk med praktisk erfaring fra området og en anden forsker med indisk baggrund for at kommentere forfatterens ideer og påstande. I dette tilfælde understøtter alle tre artiklens ideer.

Artiklen gør ikke noget forsøg på at undersøge begrænsninger eller eksempler, der taler imod påstanden. Til gengæld giver den en provokerende vinkel på den bekymrede dialog om globaliseringens konsekvenser for fordelingen af Verdens rigdom og for miljøet. Den er tankevækkende og virker opmuntrende.

Anmeldt af Henrik W. Bendix